

Sygn. akt II Ka 232/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Anna Łaszczych

Sędziowie: SSO Magdalena Dąbrowska

SSO Marek Konrad (spr.)

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale Prokuratora: Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 02.10.2013r.

sprawy oskarżonego: **M. K.**

oskarżonego o popełnienie czynu z art. 284§1kk.

z powodu apelacji: Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Przasnyszu oraz oskarżonego.

od wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 14.05.2013r. w sprawie IIK 283/12

orzeka:

I. Uchyła zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Przasnyszu.

Sygn. akt IIKa 232/13

UZASADNIENIE

M. K. oskarżony został o to, że:

I. w dniu 29 lipca 2011r. w P. woj. (...) zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze znajdujące się w portfelu w kwocie 1400zł pozostawionego na fotelu poczekalni Sądu rejonowego czym działał na szkodę J. P.

tj. o czyn z art. 284§1kk

Sąd Rejonowy w Przasnyszu wyrokiem z dnia 14 maja 2013r. w sprawie IIK 283/12, na podstawie art. 66§1kk i art. 67§1kk postępowanie karne wobec oskarżonego umorzył na okres próby 1 roku ustalając, iż czyn oskarżonego wypełniał dyspozycję art. 284§3kk.

Na podstawie art. 67§2kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz J. P. kwoty 1400zł

Rozstrzygnął o kosztach sądowych w tym opłacie.

Apelację od przedmiotowego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Przasnyszu oraz oskarżony.

Prokurator wyrok zaskarżył w całości na niekorzyść oskarżonego i zarzucił mu:

1. obrazę przepisów postępowania karnego mającą wpływ na treść orzeczenia:

- art. 423§2pkt1 kpk polegający na nie dokładnym określeniu czynu przypisanego wynikającym z przyjęcia przez Sąd , iż oskarżony dopuścił się przestępstwa art. 284§3kk i nie wskazanie w opisie czynu znamienia, iż oskarżony dopuścił się przywłaszczenia pieniędzy znalezionych

- art. 410kpk poprzez oparcie rozstrzygnięcia na nie całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej wynikające z nie odtworzenia płyty CD-R zawierającej zapis monitoringu w Sądzie rejonowym w Przasnyszu i poprzestanie na ujawnieniu protokołu oględzin tej płyty

2. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec M. K. mający wpływ na treść wyroku, polegający na błędnym uznaniu, iż zachodzą przesłanki uzasadniające warunkowe umorzenie postępowania karnego, w szczególności, iż wina i społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego nie są znaczne, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego powinna prowadzić do odmiennej konstatacji

W konkluzji swojej apelacji oskarżyciel wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

Oskarżony zaskarżając wyrok zarzucił mu:

1. rażące naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na treść orzeczenia – art. 4, 7 i art. 410 kpk poprzez dokonanie ustaleń faktycznych:

- bez uwzględnienia okoliczności wynikających z całego zgromadzonego sprawie materiału dowodowego,

- bez uwzględnienia okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogących mieć wpływ na jego treść poprzez bezzasadnym przyjęciu, że oskarżony w celu przywłaszczenia wyjął z portfela pieniądze w kwocie 1400zł. w sytuacji gdy brak jest dowodów na rzecz takiego stanowiska,

3. wyprowadzenia wniosków nie wynikających z materiału dowodowego powołanego w uzasadnieniu jako podstawa poczynienia ustaleń faktycznych.

W konkluzji swojej apelacji ten zez skarżących wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego orzeczenia i uniewinnieni go od stawianego zarzutu, ewentualnie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd zważył co następuje:

Apelacje okazały się na tyle skuteczne, iż doprowadziły do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sadowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania

Kluczową kwestią w sprawie – a podniesioną przez oskarżyciela w jego apelacji – jest wadliwość wydanego wyroku, pod kątem jego zawartości w zakresie ustawowych znamion czynu zabronionego jaki został przypisany oskarżonemu.

W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2013r. II KK 71/13 OSNKW 2013/8/65, (Biul.SN 2013/8/9),

podniesiono, iż: „Wynikający z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. obowiązek dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu oznacza, że w jego opisie należy zawrzeć te elementy, które należą **do istoty czynu**, a więc dotyczące podmiotu

czynu, rodzaju atakowanego dobra, czasu, miejsca i sposobu jego popełnienia oraz skutków, zwłaszcza rodzaju i wysokości szkody. W szczególności powinien on zawierać wszystkie znamiona przypisanego typu przestępstwa.

Podobnie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 stycznia 2013r. II AKa 285/12:

Opis czynu przytaczany w wyroku powinien obejmować wszystkie elementy czynu mające znaczenie dla jego prawidłowej kwalifikacji, nie tylko oznaczenie czasu i miejsca jego popełnienia, ale również zachowania sprawcy wypełniające ustawowe znamiona czynu zabronionego, a **także istotne elementy konkretyzujące ten czyn.** (LEX nr 1282752).

Akceptując powyżej przytoczone tezy podnieść należy, iż zaskarżony wyrok – zważywszy na zmianę kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego, jakiej to zmiany dokonał Sąd Rejonowy, nie jest prawidłowy – niewątpliwie bowiem nie zawiera w opisie czynu przypisanego oskarżonemu elementu kształtującego czyn z art. 284§3kk. - przywłaszczenie rzeczy znalezionej.

W konsekwencji brak ten – zważywszy na jego charakter, nie mógł być konwalidowany w trakcie postępowania odwoławczego, z uwagi na zapis art. 452§2kpk i niemożność prowadzenia postępowania dowodowego co do istoty sprawy przez Sąd odwoławczy.

Uchybienie wyroku o takim charakterze uniemożliwia prawidłową kontrolę zapadłego orzeczenia w szczególności pod względem ustaleń faktycznych.

Jednakże na marginesie powyższego podnieść należy, iż za racjonalne uznać należy zarzuty dotyczące braków postępowania dowodowego, w zakresie odtworzenia nagrania z monitoringu. Odtworzenie przedmiotowego nagrania z całą pewnością usunie wiele wątpliwości dotyczących ewentualnego sprawstwa oskarżonego w ramach zarzucanego mu czynu z ewentualną – w razie stwierdzenia takiej konieczności - zmianą opisu czynu.

Sąd Okręgowy nie będzie się odnosił do zarzutów - poza zarzutem dotyczącym braku odtworzenia nagrania z monitoringu, o którym wspomniano wyżej i jego zasadności - podnoszonych przez oskarżonego.

Podnieść jedynie wypada, iż środek złożony przez oskarżonego - pomimo próby sformułowania zarzutów natury procesowej w jego części wstępnej, stanowi w zasadzie jedynie polemikę z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd Rejonowy.

Jakakolwiek nawet próba odniesienia się do tak sporządzonej apelacji – niezwykle chaotycznie, której uzasadnienie w żaden sposób nie jest adekwatne do podnoszonych zarzutów, na tym etapie postępowania, mogłoby utrudnić bądź nawet uniemożliwić samodzielne ustalenia Sądu Rejonowego.

Reasumując, przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd przeprowadzić winien wnikliwie postępowanie dowodowe, ze szczególnym uwzględnieniem przeprowadzenia dowodu z oględzin nagrania z monitoringu.

Tak przeprowadzone i uzupełnione postępowanie dowodowe winno dać efekt w postaci prawidłowych ustaleń faktycznych a w konsekwencji doprowadzić do wydania prawidłowego wyroku.

Jeżeli Sąd uzna za uzasadnioną zmianę kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego winno mieć to odzwierciedlenie w treści wyroku.

Jednocześnie na marginesie powyższego, Sąd Okręgowy pragnie zwrócić uwagę, iż uzasadnienie zastosowania warunkowego umorzenie postępowania nie może ograniczać się li tylko do wyszczególnienia kodeksowych przesłanek jego zastosowania a odnosić się do konkretnej sprawy, ze szczególnym naciskiem na społeczną szkodliwość czynu – w wypadku sprawy niniejszej do także do zawodu wykonywanego przez oskarżonego, jego świadomości w zakresie porządku prawnego czy kwestii etyki.

Dopiero taka analiza pozwoli na pozytywne bądź negatywne rozstrzygnięcie co do przesłanek zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji